

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcov: **1. V. F.**, **2. V. F.**, obaja bytom C., D., právne zastúpení: *JUDr. D. D., advokátom, spol. s r.o., Š., P.*, proti žalovanému: **Pamiatkový úrad Slovenskej republiky**, Cesta na Červený most 6, Bratislava, právne zastúpený: *JUDr. T. V., advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom B., K.*, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. k.: PÚ-10/841-2/3374/33/NEM zo dňa 25. júna 2010, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/45/2010-38 zo dňa 01. marca 2011, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/45/2010-38 zo dňa 01. marca 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. k.: PÚ-10/841-2/3374/33/NEM zo dňa 25. júna 2010, v spojení s rozhodnutím Krajského pamiatkového úradu Žilina č. ZA-10/0397-04/STA zo dňa 12. apríla 2010 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 3 O.s.p. a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcom 1, 2, trovy konania vo výške 445,90 € v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet JUDr. D. D., advokáta, P.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č. k.: PÚ-10/841-2/3374/33/NEM zo dňa 25. júna 2010, čím sa stotožnil so správnosťou rozhodnutia Krajského pamiatkového úradu v Žiline č. ZA-10/0397-04/STA zo dňa 12. apríla 2010 o náprave odstránením oplotenia.

Rozsudok odôvodnil tým, že žalobcovia ako vlastníci kultúrnej pamiatky „Dom ľudový“, zapísanej v Ústrednom zozname Pamiatkového fondu v registri nehnuteľných kultúrnych pamiatok pod č. X, a pozemkov parciel KN č. X a KN č. X nachádzajúcich sa v Pamiatkovej rezervácii ľudovej architektúry Č., nahradili pôvodné oplotenie oplotením v kombinácii prírodného kameňa a dreva, preto im bolo prvostupňovým orgánom nariadené odstrániť na vlastné náklady toto oplotenie, pozostávajúce z betónových nízkych horizontálnych múrikov obložených kameňom, vertikálnych mohutných betónových stĺpov obložených kameňom s drevenou výplňou a dvoch sedlových striešok na samorastoch. Nestotožnil sa s námietkou žalobcov, že správne orgány konali nad rámec zákona, keď im nariadili odstrániť oplotenie na národnej pamiatke, ktoré právomoci prislúchajú len príslušnému stavebnému úradu podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“), pretože právomoci pamiatkového úradu sú upravené v ustanovení § 10 a § 11 zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov (ďalej len „pamiatkový zákon“) a správne orgány rozhodovali o náprave v zmysle § 31 ods. 1 tohto zákona. Správne orgány teda nerozhodovali podľa piatej časti pamiatkového zákona vo veci obnovy kultúrnej pamiatky a úpravy nehnuteľností (§ 32), podľa ktorej by právomoc rozhodovať v stavebnom konaní mal príslušný stavebný úrad, ale podľa štvrtej časti upravujúcej ochranu pamiatkového fondu.

Proti rozsudku krajského súdu podali prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia a navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, vec vráti na ďalšie konanie a prizná im náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania namietali nezákonnosť pre nedostatočne zistený skutkový stav, nezrozumiteľnosť pre nedostatok dôvodov, rozpor so základnými zásadami správneho konania a tiež skutočnosť, že v danom prípade nie je dodržané právo na spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 zákona č. 209/1993 Zb., lebo absentuje riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Správne orgány a ani súd prvého stupňa sa dostatočne nevysporiadali s nimi vznesenou námietkou v tom, ktorý správny orgán je príslušný na odstraňovanie nehnuteľností. Stavbou oplatenia z kameňa a dreva považovaného za najkvalitnejšiu, najdrahšiu a prírodnú surovinu, neohrozili, nepoškodili a nezničili kultúrnu pamiatku ani jej prostredie. Opravu vykonali po požiari nehnuteľnosti tak, ako to vyplýva zo zákona č. 49/2002 Z.z., zachovali vzor typický pre obec Č. a ochranu kultúrnej pamiatky zabezpečili v zmysle ust. § 27 ods. 1 pamiatkového zákona. Pokiaľ sa krajský pamiatkový úrad opieral o § 31 ods. 1 pamiatkového zákona, ktorý upravuje zjednanie nápravy do stavu, ktorý neohrozuje zachovanie pamiatkových hodnôt, tak konal nad rámec zákonom priznaných právomocí, pretože z tohto ustanovenia nevyplýva povinnosť dať odstrániť nehnuteľnosť. Citovali právne vety publikované v časopise Zo súdnej praxe č. 48/2008, č. 41/2005, ustanovenia § 3 ods. 1, ods. 4, § 46 zákona o správnom konaní a uviedli, že v danom prípade ide o subjektívne rozhodnutie, lebo sa nebral ohľad a porovnanie s inými oplateniami v obci Č., a preto je potrebné vo veci odborné posúdenie. Zdôraznili, že správny orgán im neposkytol súčinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 11 ods. 2 písm. d/ pamiatkového zákona a neusmernil ich pri záchrane, obnove a využívaní pamiatkového fondu, neposkytol im odbornú a metodickú pomoc, nezabezpečil žiadne stretnutie, prijal len rozhodnutie o náprave odstránením oplatenia. Záverom vytýkali súdu prvého stupňa, že sa dostatočne nevysporiadal s otázkou, ktorému orgánu patrí alebo prislúcha kompetencia na odstraňovanie stavieb a ani neuviedol, ktoré dôvody ho viedli k tomu, aby žalobu zamietol.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť z dôvodu, že v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa sú uvedené všetky rozhodujúce skutočnosti a jeho myšlienkový postup je dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. K odvolacej námietke žalobcov, že neohrozili, nepoškodili a nezničili stavbou oplotenia kultúrnu pamiatku, a že žalovaný konal nad rámec priznaných právomocí uviedol, že vychádzajúc zo „Zásad ochrany pamiatkovej rezervácie Č. – aktualizácia, Ž. 2007“, oplotenie ako ho zrealizovali žalobcovia nevychádza z miestneho prostredia, pôsobí veľmi rušivo a cudzorodo a jeho ďalšia prezentácia by degradovala hodnoty pamiatkového územia (historický vývoj oplotenia s odvolaním sa na uvedené historické dokumenty). Žalobcovia síce uvádzajú vlastný názor na nimi zrealizované oplotenie a dôraz kladú na kvalitu materiálu, formu oplotenia však zvolili bez bližšieho poznania historických súvislostí. Museli však vedieť, že nehnuteľnosti, ktorých sú vlastníkami sú národnými kultúrnymi pamiatkami, čo je uvedené v poznámke na liste vlastníctva, a každý vlastník národnej kultúrnej pamiatky je povinný udržiavať ju v súlade s jej pamiatkovou hodnotou podľa § 28 ods. 2 zákona. Keďže v danom prípade je objektom konania o náprave národná kultúrna pamiatka, právomoc pamiatkového úradu a výkon jej právomoci je v súlade s § 31 ods. 1 zákona č. 49/2002 Z.z. a to z dôvodu, že ide síce o existenciu nepriaznivého následku pre toho, kto koná protiprávne, avšak ide aj o funkciu reparačnú, kde do popredia vystupuje význam prevencie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“ v spojení s ust. § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c O.s.p. v spojení s § 212 O.s.p. a nasl.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z., v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu žalovaného najvyšší súd zistil, že dňa 24.11.2009 vykonal Krajský pamiatkový úrad Žilina miestnu ohliadku objektu „Dom ľudový zrubový“, súpisné číslo X, parcela č. X kat. územie Č. a zistil, že na nehnuteľnosti boli zrealizované stavebné úpravy bez predchádzajúceho rozhodnutia Krajského pamiatkového úradu Žilina o zámere obnovy národnej kultúrnej pamiatky. Oplotenie pozemku bolo nahradené novým oplotením – betónovými nízkymi horizontálnymi múrikmi, obložené kameňom so širokými špármi a vertikálnymi mohutnými betónovými stĺpmi, obložené kameňom so širokými špármi, s drevenou výplňou (latami) s polkruhovitým segmentom, ukončený s farebnou úpravou transparentného laku. Konečná farebnosť pôsobí rušivo, vráta na garáži boli nahradené novými, rovnako s nevhodnou farebnosťou a kladením dosák netypických pre pamiatkovú rezerváciu ľudovej architektúry Č. Na základe týchto skutočností bolo žalobcom listom zo dňa 18.03.2010 oznámené začatie správneho konania vo veci vydania rozhodnutia o náprave podľa § 31 ods. 1 zákona č. 49/2002 Z.z., a to odstránenia nevhodného oplotenia objektu národnej kultúrnej pamiatky zapísanej v Ústrednom zozname pamiatkového fondu pod č. X.

Žalobcovia v písomnom vyjadrení zo dňa 01. apríla 2010 uviedli, že pôvodné oplotenie pozemku rodinného domu č. X bolo zo železa a bolo zničené pri likvidácii požiaru v roku 2006, preto bolo nahradené kombináciou prírodného kameňa a drevom v dobrej viere

a ich predstave s tým, že výmenou oplotenia majetok nezanedbali ale naopak zveľadili a nie je im známe, že aj pozemok je chránenou pamiatkou.

Následne prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie o náprave č. ZA-10/0397-04/STA dňa 12.04.2010, ktorým žalobcom ako vlastníkom národnej kultúrnej pamiatky, uložil povinnosť odstrániť na vlastné náklady oplotenie pozostávajúce z betónových nízkych horizontálnych múrikov obložených kameňom, vertikálnych mohutných betónových stĺpov obložených kameňom s drevenou výplňou (latami) a dvoch sedlových triesok nesených na samorastoch, v lehote do 31. júla 2010. Proti rozhodnutiu Krajského pamiatkového úradu Žilina podali vlastníci objektu – žalobcovia odvolanie, v ktorom namietali nedostatočne zistený skutkový stav. Žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcov zamietol a rozhodnutie potvrdil.

Zákon o ochrane pamiatkového fondu č. 49/2002 Z.z. v ustanovení § 1 ods. 1 upravuje podmienky ochrany kultúrnych pamiatok, pamiatkových území, archeologických nálezov a archeologických nálezísk v súlade s vedeckými poznatkami a na základe medzinárodných zmlúv v oblasti európskeho a svetového kultúrneho dedičstva, ktorými je Slovenská republika viazaná. Podľa ods. 2, zákon ďalej upravuje organizáciu a pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ako aj práva a povinnosti vlastníkov a iných právnických osôb a fyzických osôb a ukládanie pokút za protiprávne konanie na úseku ochrany pamiatkového fondu, ktorý je významnou súčasťou kultúrneho dedičstva a ktorého zachovanie je verejným záujmom.

Ochrana pamiatkového fondu je upravená v ust. § 27 a nasledujúcich pamiatkového zákona.

Základná ochrana kultúrnej pamiatky je súhrn činností a opatrení vykonávaných na predchádzanie ohrozeniu, poškodeniu, zničeniu alebo odcudzeniu kultúrnej pamiatky, na trvalé udržiavanie dobrého stavu, vrátane prostredia kultúrnej pamiatky a na taký spôsob využívania a prezentácie, ktorý zodpovedá jej pamiatkovej hodnote a technickému stavu (§ 27 citovaného zákona).

*Základná ochrana pamiatkového územia je súhrn činností a opatrení, ktorými orgány štátnej správy a orgány územnej samosprávy v **spolupráci s vlastníkmi nehnuteľností** zabezpečujú zachovanie pamiatkových hodnôt v území, ich dobrý technický, prevádzkový a estetický stav, ako aj vhodný spôsob využitia jednotlivých stavieb, skupín stavieb, areálov alebo urbanistických súborov a vhodné technické vybavenie pamiatkového územia (§ 29 ods. 1 pamiatkového zákona).*

*Podľa § 31 ods. 1 pamiatkového zákona, ak krajský pamiatkový úrad zistí, že **vlastník nezabezpečuje základnú ochranu kultúrnej pamiatky podľa § 27 alebo nehnuteľnosti v pamiatkovom území podľa § 29, začne konanie o to, aby vlastník v určenej lehote a za určených podmienok zabezpečil na vlastné náklady nápravu, a to najmä uvedením vecí do stavu, ktorý neohrozuje zachovanie jej pamiatkových hodnôt.***

Správny orgán posudzoval nárok žalobcov podľa pamiatkového zákona č. 49/2002 Z.z. a súd prvého stupňa, ktorý preskúmal zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu a postupu, ktorý mu predchádzal, dospel k záveru, že je v súlade so zákonom.

Podľa § 32 ods. 1 pamiatkového zákona obnova kultúrnej pamiatky (ďalej len „obnova“) podľa tohto zákona je súbor špecializovaných odborných činností, ktorými sa vykonáva údržba, konzervovanie, oprava, adaptácia a rekonštrukcia kultúrnej pamiatky alebo jej časti.

Podľa § 32 ods. 10 pamiatkového zákona pred začatím obnovy alebo úpravy nehnuteľnosti v pamiatkovom území je vlastník povinný krajskému pamiatkovému úradu predložiť prípravnú a projektovú dokumentáciu podľa odsekov 4, 7 až 9. Krajský pamiatkový úrad vydá osobitné záväzné stanovisko o každej prípravnej dokumentácii a každej projektovej dokumentácii obnovy a úpravy nehnuteľností v pamiatkovom území.

Podľa § 32 ods. 11 pred začatím úpravy nehnuteľnosti, ktorá nie je kultúrnou pamiatkou, ale sa nachádza v ochrannom pásme, je vlastník takej nehnuteľnosti povinný vyžiadať si záväzné stanovisko krajského pamiatkového úradu, a to predložením žiadosti o vydanie záväzného stanoviska o zámere úpravy nehnuteľnosti v ochrannom pásme. Krajský pamiatkový úrad vydá záväzné stanovisko o zámere úpravy nehnuteľnosti v ochrannom pásme, v ktorom určí, či je navrhovaný zámer z hľadiska záujmov chránených týmto zákonom prípustný, a určí podmienky vykonania úprav nehnuteľnosti, najmä zásady objemového členenia, výškového usporiadania a architektonického riešenia exteriéru nehnuteľnosti.

Podľa § 32 ods. 12 v územnom konaní, v stavebnom konaní, v konaní o povolení zmeny stavby, v konaní o dodatočnom povolení stavby, v konaní o ohlásení udržiavacích prác, v kolaudačnom konaní, v konaní o zmene v užívaní stavby, v konaní o povolení terénnych úprav, prác a zariadení alebo v konaní o odstránení nehnuteľnej kultúrnej pamiatky alebo stavby v pamiatkovom území a v ochrannom pásme rozhoduje stavebný úrad na základe záväzného stanoviska krajského pamiatkového úradu. Stavebný úrad postupuje tak aj vtedy, ak práce možno vykonať na základe ohlásenia. Na vydanie záväzného stanoviska sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podstatnou námietkou žalobcov v danej veci je nedostatočne zistený skutkový stav a skutočnosť, že správne orgány vydali rozhodnutie o odstránení stavby, ktoré oprávnenie patrí výlučne stavebnému úradu a keďže sa náprava týkala len oplotenia, mali rozhodovať vo veci obnovy kultúrnej pamiatky a o úprave nehnuteľnosti podľa ustanovenia § 32 pamiatkového zákona a nie o jej odstránení.

Podľa § 44 ods. 4 veta prvá zákona o ochrane pamiatkového fondu, na konanie vo veciach ochrany pamiatkového fondu sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (odkaz na zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania,*

zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä, podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že správny poriadok sa opiera o zásadu materiálnej pravdy. Jej uplatnenie v správnom konaní v prvom rade predpokladá dôsledné zistenie podkladov pre rozhodnutie. Je povinnosťou správneho orgánu zistiť všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, na dokazovanie použiť všetky prostriedky, ktoré vedú k cieľu (zisteniu a objasneniu veci), a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi a doplniť podklad pre rozhodovanie do tej miery, aby bol spoľahlivým základom pre jeho rozhodovanie. Táto povinnosť sa vzťahuje tak na prvostupňový ako aj druhostupňový orgán, až do vydania rozhodnutia.

Keďže rozhodnutie správneho orgánu zasahuje do právnych pomerov osôb, musí byť vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného stavu veci čo znamená, že je nevyhnutné vykonať všetky šetrenia potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a zabezpečiť aby zodpovedali skutočnosti.

V danej veci sa správne orgány neriadili zákonnými požiadavkami vymedzenými vo vyššie citovaných ustanoveniach, pre svoje rozhodnutie si nezadovážili dostatok skutkových podkladov a nevenovali dostatočnú pozornosť zhromaždeniu dôkazov.

Podľa § 250d ods. 1 O.s.p., predseda senátu vyžiada spisy žalovaného správneho orgánu, ktorý je povinný bez meškania ich predložiť spolu so spismi správneho orgánu prvého stupňa. Pod pojmom spis správneho orgánu treba rozumieť **úplný, žurnalizovaný a originálny spisový materiál (zväzok listín) v danej veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí.**

Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil odvolávajúc sa na Zásady ochrany pamiatkovej rezervácie Č., aktualizované v roku 2007 v Ž., historickými súvislosťami tradičného riešenia oplotenia v Č. a použitím nevhodného materiálu na stavbu oplotenia (bez ohlásenia drobnej stavby), ktorého farebnosť pôsobí cudzo a rušivo.

Z obsahu administratívneho spisu, ktorý má byť predložený súdu s cieľom, aby súd mohol bez ďalšieho posúdiť zákonnosť vydaného rozhodnutia na základe podkladov a dôkazov v ňom sa nachádzajúcich musí najvyšší súd konštatovať, že okrem záznamu z miestnej ohliadky nehnuteľnosti (vykonanej pred začatím správneho konania a fotodokumentácie) neboli vykonané v správnom konaní žiadne dôkazy. V administratívnom spise absentujú: doklad o tom, či boli žalobcovia na ohliadku (§ 38 ods. 3 správneho poriadku) vôbec predvolaní, zápisnica o ústnom pojednávaní (§ 22 ods. 1, 2 správneho poriadku), ktorá má svoje opodstatnenie vzhľadom na povahu veci a konkrétne okolnosti prípadu, z ktorej by bolo zrejmé aké návrhy boli podané a aké opatrenia sa pred rozhodnutím prijali, žiadosť a ohlásenie drobnej stavby – výmeny oplotenia adresované Obci Č., odborné stanovisko k stavbe oplotenia a tiež aj „Zásady ochrany pamiatkovej rezervácie Č.,

aktualizované v roku 2007 v Ž.“, na ktoré žalovaný poukazuje. Keďže spis nie je riadne (ba vôbec) žurnalizovaný, nie je zrejmé, či je úplný, čo má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého správneho rozhodnutia. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia nepostačuje, ak skutočnosti uvedené v dôvodoch rozhodnutia nie sú podložené dôkazmi obsiahnutými v administratívnom spise.

Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa podľa § 250j ods. 3 veta prvá O.s.p. zrušil pre nepreskúmateľnosť z dôvodu neúplnosti spisu správneho orgánu a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je povinnosťou žalovaného vyporiadať sa so všetkými námietkami žalobcov, vykonať a doplniť dokazovanie v naznačenom smere a tiež o to, či rekonštrukcia nehnuteľnosti po požiari v roku 2006 bola vykonávaná na základe dokumentácie, ak áno, pripojiť túto dokumentáciu do spisu spolu so záznamom o tom, v akom stave sa nachádzala stavba „Dom ľudový“ a oplotenie po požiari (okrem fotodokumentácie priloženej v spise), *opätovne sa zaoberať námietkou žalobcov ohľadne kompetencií pamiatkového úradu na odstránenie stavby v zmysle platnej právnej úpravy, vymedziť pojem náprava, použitý v ust. § 31 ods. 1 pamiatkového zákona a rozhodnutie náležite a v súlade so zákonom odôvodniť.*

Pre procesné pochybenia (neúplnosť spisu), ktoré mali za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia, sa odvolací súd vecou meritórne zaoberať nemohol. Súdy v správnom súdnictve totiž preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.) na základe skutkového stavu, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.), ale za predpokladu, že skutkový stav je zistený dostatočne na posúdenie veci a vychádza z obsahu administratívneho spisu, keďže účelom správneho súdnictva nie je nahrádzanie činnosti správnych orgánov.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcom, ktorí mali vo veci úspech priznal náhradu trov konania proti žalovanému za celé konanie, t.j. za prvostupňové aj odvolacie konanie, keďže rozsudok súdu prvého stupňa bol zmenený. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu a odvolanie vo výške $2 \times 66 = 132$ € a trov právneho zastúpenia vo výške 313,90 €.

Najvyšší súd priznal žalobcom trovy právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia z roku 2010 vrátane prvej porady s klientom vo výške 55,49 € (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál vo výške 7,21 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 62,70 € + 19% DPH = 74,61 €,
2. žaloba zo dňa 20.07.2010 vo výške 55,49 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál vo výške 7,21 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 62,70 € + 19% DPH = 74,61 €,
3. účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 01.03.2011 vo výške 57 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál vo výške 7,41 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 64,41 € + 20% DPH = 77,29 €,

4. odvolanie zo dňa 14.04.2011 vo výške 57 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál vo výške 7,41 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., t.j. 64,41 € + 20% DPH = 77,29 €.

Celkom trovy právneho zastúpenia $74,61 \text{ €} + 74,61 \text{ €} + 77,29 \text{ €} + 77,29 \text{ €} = \underline{303,80 \text{ €}}$.

Podľa § 15 písm. a/ v spojení s § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a zákonom č. 282/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov najvyšší súd priznal žalobcom náhradu za spotrebované pohonné látky právneho zástupcu za cestu na pojednávanie pred Krajským súdom v Trenčíne dňa 01.03.2011 z P. do Trenčína a späť vo výške 10,10 € (116 km x 1,131 €/1 x 0,077 l/km).

Spolu trovy právneho zastúpenia $303,80 \text{ €} + 10,10 \text{ €} = 313,90 \text{ €}$. Odmeny a náhrady boli priznané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom v čase vykonania právnych služieb a to v rozsahu uplatnenom žalobcami.

Celkom boli priznané žalobcom na náhradu trovy konania $132 \text{ €} + 313,90 \text{ €} = \underline{445,90 \text{ €}}$, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet JUDr. D. D., vedený vo V., a.s., č.ú.: X, VS: X.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 08. septembra 2011

JUDr. Jana Z E M K O V Á Ph.D., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková